

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (muutoksenhakujaosto)
30 päivänä marraskuuta 2011

Asia T-51/08 P

**Euroopan komissio
vastaan
Daniel Dittert**

Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2005 ylennyskierron —
Etusijapisteet — Myöntämättä jättäminen teknisen seikan vuoksi — Ylennyskomitea A* —
Esimiehen ehdottamaa alemman ylimääräisten etusijapisteiden määrän myöntäminen —
Ylennettyjen virkamiesten luetteloon merkitsemättä jättäminen

Aihe: Valitus, jossa vaaditaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa F-109/06, Dittert vastaan komissio, 22.11.2007 antaman tuomion (Kok. H., s. I-A-1-383 ja II-A-1-2131) kumoamista.

Ratkaisu: Valitus hylätään. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Daniel Dittertin oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Virkamiehet — Kanne — Virkamiehelle vastainen toimi — Komission käyttöön ottama ylennysjärjestelmä — Etusijapisteiden myöntämättä jättäminen — Kannekelpoinen toimi — Kannekelpoisuuden edellytys (Henkilöstösääntöjen 45, 90 ja 91 artikla)

2. Virkamiehet — Ylennys — Ansioiden vertailu (Henkilöstösääntöjen 38 artiklan f alakohta ja 45 artikla)

3. Virkamiehet — Ylennys — Ansioiden vertailu (Henkilöstösääntöjen 45 artikla)

4. Virkamiehet — Ylennys — Ansioiden vertailu (Henkilöstösääntöjen 45 artikla)

5. Virkamiehet — Ylennys — Ansioiden vertailu (Henkilöstösääntöjen 45 artikla)

1. Komission käyttöön ottamassa ylennysjärjestelmässä päätös, jossa jätetään myöntämättä etusijapisteitä ja joka johtuu unohduksesta eikä asianomaisen virkamiehen ansioiden arviointiin perustuvasta tarkoituksellisesta valinnasta, on menettelyvirhe, jos päätöksen, jossa etusijapisteitä jätetään myöntämättä, sisältö olisi voinut olla toinen, ellei menettelyn kulussa olisi tapahtunut tätä sääntöjenvastaisuutta.

(ks. 59 ja 60 kohta)

2. Henkilöstösääntöjen 38 artiklan f alakohdasta ilmenee, että tilapäisesti muihin tehtäviin siirretyt virkamiehet säilyttävät virkansa sekä oikeutensa ikälisien kertymiseen ja mahdollisuuden ylennykseen. Tästä seuraa, että näitä virkamiehiä, joiden virkaura heidän alkuperäisessä pääosastossaan jatkuu, ei saa ylentämisessä kohdella eri tavalla kuin muita virkamiehiä ja että heillä on oltava samat mahdollisuudet kuin heidän työtovereillaan, jotka ovat saman pääosaston palveluksessa.

Toimielin ei tässä yhteydessä voi pätevästi väittää, että sen on vaikea verrata tilapäisesti muihin tehtäviin siirrettyjen virkamiesten ja sellaisten virkamiesten ansioita, joita ei ole tilapäisesti siirretty muihin tehtäviin, koska tilapäisesti muihin tehtäviin siirrettyjen virkamiesten urakehitystä koskevien kertomusten laatija on heidän alkuperäinen pääosastonsa eikä heidän esimiehensä vastaanottaneessa toimielimessä. Tilapäisesti muihin tehtäviin siirrettyjen virkamiesten ja virkamiesten, joita ei ole tilapäisesti siirretty muihin tehtäviin, ansioiden vertailu on siis mahdollista ja jopa välttämätöntä kaikkien virkamiesten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi.

(ks. 62, 66 ja 67 kohta)

3. Ei ole mitään estettä sille, että nimittävä viranomainen voi korjata komission pääosastossa käydyssä etusijapisteiden myöntämismenettelyssä tapahtuneen menettelyvirheen ylennyskierroksen myöhemmässä vaiheessa. Tämä edellyttää kuitenkin, että kyseinen korjaava toimenpide laaditaan ja toteutetaan niin, että komission sisäisellä säännöstöllä käyttöön otetun ylennysjärjestelmän yleisiä tunnuspiirteitä noudatetaan.

Tässä yhteydessä on todettava, että tässä järjestelmässä jokaisella virkamiehellä – siitä riippumatta, onko hänet tilapäisesti siirretty toisiin tehtäviin vai ei – on oikeus siihen, että hänen ansionsa tutkitaan kahdessa peräkkäisessä tutkimuksessa, joista kumpikin voi sellaisenaan lisätä hänen ylennysmahdollisuuksiaan ja joista ensimmäinen on pääosastossa suoritettu ansioiden vertailu, jonka tekee pääjohtaja ja jonka johdosta virkamiehelle saatetaan myöntää etusijapisteitä, ja toinen ylennyskomitean ja nimittävän viranomaisen tekemä kaikki pääosastot kattava laajennettu vertailu, jonka johdosta virkamiehelle saatetaan myöntää ylimääräisiä etusijapisteitä. Kaikki pääosastot kattavan laajennetun vertailun ensisijainen tarkoitus ei siis ole korvata eri pääosastojen tekemää vertailua vaan täydentää sitä siten, että virkamiehille myönnetään tarvittaessa ylimääräisiä etusijapisteitä.

On lisäksi todettava, että ylennysjärjestelmässä, joka perustuu ansioiden numeeriseen ilmaisemiseen, jolle on tunnusomaista, että virkamiehille myönnetään vuosittain ansiopisteitä ja ylimääräisiä etusijapisteitä, mahdollisuudella, että nimittävä viranomainen toteuttaa korjaavan toimenpiteen, voidaan korjata menettelyvirhe, joka on oletettavasti kohdistunut virkamieheen, kun hänen ansioitaan on vertailtu hänen pääosastossaan, vain jos sillä taataan asianomaiselle virkamiehelle kohtelu, joka on yhtä edullinen kuin se, jota häneen olisi sovellettu ilman kyseistä virhettä. Tätä periaatetta ei noudateta, jos nimittävä viranomainen katsoo, ettei se ole millään tavalla sidottu asianomaisen pääjohtajan virallisiin vakuutteluihin, siitä, mitkä olisivat olleet hänen aikeensa kyseisen virkamiehen osalta, jollei sääntöjenvastaisuutta olisi tapahtunut, vaikka pääjohtajan toimenpiteellä ainoastaan

pyrittiin korjaamaan hyvän hallinnon periaatteen ja hallinnolla olevan huolenpitovelvollisuuden mukaisesti menettelyvirhe, joka oli omiaan vaarantamaan pisteiden kokonaismäärän vahvistamisesta tehdyn päätöksen pätevyyden.

(ks. 70–73 ja 75 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-432/04, Parlante v. komissio, 6.6.2007 (Kok. H. s., I-A-2-133 ja II-A-2-921, 59, 64 ja 68 kohta)

4. Komission käyttöön ottamassa ylennysmenettelyssä pääjohtajat osallistuvat ylennyskierrokseen myöntämällä pääosastonsa etusijapisteitä. On näin ollen normaalia, että pääjohtaja, joka oli tahdostaan riippumattoman teknisen seikan vuoksi estynyt lausumasta alaistaan koskevasta tapauksesta, toimittaa toimivaltaiselle ylennyskomitealle ja nimittävälle viranomaiselle merkitykselliset tiedot, jotka koskevat asianomaisen virkamiehen ansioiden vertailua hänen pääosastossaan. Tällainen menettely ei suinkaan aseta virkamiestä muita saman pääosaston virkamiehiä edullisempaan asemaan, vaan se päinvastoin on paitsi hyvän hallinnon periaatteen ja huolenpitovelvollisuuden mukainen myös yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukainen.

(ks. 81 kohta)

5. Komission käyttöön ottama ylennysjärjestelmä perustuu ansioiden numeeriseen ilmaisemiseen, jolle on tunnusomaista, että virkamiehille myönnetään vuosittain ansiopisteitä ja ylimääräisiä etusijapisteitä, minkä johdosta ansioita voidaan vertailla aikaisempaa objektiivisemmin ja helpommin. Tällaisessa järjestelmässä ylennyskelpoisille virkamiehille kertyneiden pisteiden määrällä on ratkaiseva merkitys heidän ylentämiselleen, koska heistä ne, jotka ylittävät ylennyskynnyksen, ylennetään automaattisesti.

(ks. 93 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: em. asia Parlante v. komissio, tuomion 59 kohta